

Нещасливе кохання

Іван Малкович

Я стану ягуаром...

Х.-С. Чокано

Сніг опадав. Птахи, як і плоди,
опали швидше. В небі гасла осінь,
і я хотів, щоб, видихнувши: "ось він",
в тім снігові мене впізнала ти.
Хотів я стати снігом. Але — ні:
я стану павучком — і з павутини
тобі літак сплету, щоб він за сніг
був легшим, й на губах моїх не гинув.
Я стану явором: зайди у тінь мою
і притулись до крони молодії
або у листя тепле, як в долоні,
впади — я м'яко листям постелю.
Ти накажи лиш: я за ніч одну
зведу палац на озері найглибшій,
а потім стану льодом найкрихітчим —
і, заманивши, — всіх на дно зведу.
Я стану яструбом: в пориві самоти
я викраду тебе — і в хащах чорних,
кохаючи, розідрю тіло, щоби
побачити, чи серце маєш ти.